

тѣзи подданици бѣхъ по-силни отъ господаритѣ си и имъ задавахъ голѣмы трудове. Когато Енглескитѣ царю направехъ нѣщо противно на туй, което ся бѣхъ обѣщали на Францускыя царъ въ исплащаніето на данока, Францускыйтъ царъ имаше правото да ги выка на съдъ прѣдъ равнытъ на Француското царство за да ся съдѣтъ, и ако тѣ быхъ отказали да дойдѣтъ, той можеше да имъ завлада имота и притяжаніята, които имашъ въ Францъ. По тази причинъ Нормандія быде изгубена за Енглезытѣ, и ся повърна на Францъ подъ царуваніето на единъ Енглескый царъ на име Жанъ Сан-теръ (Иванъ безъ земѣ).

УЧИТЕЛКА.

Идуцій пѣтъ, ный ще поговоримъ за Британіѣ: а сега Марія ще ни каже исторіѣтъ си.

МАРІЯ.

Давидъ царува още много години; но най-накрай на днитѣ си, той ся подголѣми чрѣзъ пустославіето, и поиска да знае колко подданици има. Слугитѣ му, му доказахъ че трѣбваше да бѣде доволенъ, и да благодари Богу, че му је благословилъ народа, безъ да иска да му знае числото; но Давидъ ся упрѣ. Исписахъ ся и ся найдохъ петстотинъ хиляди человекѣ въ Юдовото племе врѣдни за оружје, и осамстотинъ хиляди въ другытъ племена. Давидъ припозна грѣшкѣтъ си, която прѣгрѣши чрѣзъ пустославіето си и поиска прощкѣ отъ Господа. Богъ му прати единъ пророкъ, който му каза: „трѣба да ся накаже тази погрѣшкѣ. Изберете прочее, или единъ тригодишенъ гладъ, или единъ тригодишенъ бой, или една тридневнѣ чумѣ.“ Давидъ избра чу-